

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಹತ್ತಿಯ ತಳಿಗಳಿಗೆ ಕಾಯಿಕೊರಕ ರೋಗ ತಗುಲಿದಾಗ ರೈತರು ಬಹಳ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ಇಳುವರಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆಯುವ ಬಿ.ಟಿ. ಹತ್ತಿಯ ಹೊಸ ತಳಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಹೊಸ ತಳಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ನೀಡಿದ ಜಾಹೀರಾತೇ, 'ಈ ತಳಿಯ ಹತ್ತಿಬೆಳೆಗೆ ರೋಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವುದು. ಬಿ.ಟಿ. ತಳಿಯಿಂದ ಎಕರೆಗೆ ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ರೈತರು ಹೊಸ ತಳಿಯತ್ತ ಮನಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಕುಳಿತರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕಾಣುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಅಳುಕಿನಿಂದಾಗಿ, ಹೊಸ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ತಳಿಯ ಬೀಜವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಬಿ.ಟಿ. ಹತ್ತಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ನುಸಿ ಬಾರದಂತೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆದರೆ, ಕಾಯಿಹಿಟ್ಟು ವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕು, ಕೊಯ್ಲು ಮುಗಿವಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯಲೇಬೇಕು ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ

ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಔಷಧಿ ಸಿಂಪಡಿಸಿದಾಗ ಪರಿಣಾಮ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಈಗ ನೀವೇ ಊಹಿಸಿ: ಒಂದು ಬೆಳೆಯು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕುಡಿದಿರುತ್ತದೆ?

ಕಲಬೆರಕೆಮುಕ್ತ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ರಹಿತವಾದ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಅದೊಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರಿನ ಚಂ.ಸು. ಪಾಟೀಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಃ ಕೃಷಿಕರೂ ಆಗಿರುವ ಅವರು, 'ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಶೈಲಿಯೇ ಇಂದು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೃಷಿ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಇಂದು ರೈತರಿಗೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳ ಬೀಜಗಳು ಹೇಗೆ ರೈತರ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು 'ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ' ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 'ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ'ಯ ಹೆಸರನ್ನು ನಗರದ ಜನರು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಕಡಿಮೆ. ಅಥವಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಹೆಸರಿನ ತರಕಾರಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು. 'ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ' ಎನ್ನುವುದು ಪುಟ್ಟ ಗಾತ್ರದ ಟೊಮ್ಯಾಟೋ. ಈ ಚಪ್ಪರ ಬದನೆಯನ್ನು ದಪ್ಪನೆಯ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಕಸಿ ಮಾಡಿ ಈಗಿನ ದುಂಡನೆಯ ಟೊಮ್ಯಾಟೋ

ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ಹುಳಿ ಹುಳಿಯಾಗಿ ರುಚಿಯಾಗಿದ್ದ ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ ಇಂದು ಕಾಣಿಸಿರುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಕೆಂಪನೆಯ ಸೇಬುಗಾತ್ರದ ಟೊಮ್ಯಾಟೋ ಹಣ್ಣುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹುಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಿಹಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಟೊಮ್ಯಾಟೋ ಬೀಜದ ಬೆಲೆಯೇ ನೂರು ಗ್ರಾಂಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಜುಬಾಜು ಇರುವಾಗ, ರೈತರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬೀಜವೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಬೀಜವೂ ಗಿಡವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲೇಬೇಕು ಎಂದು ರೈತರು ಶ್ರಮ ಹಾಕುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರಿ, ಈ ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಇರುವೆ ಅಥವಾ ಕೀಟಗಳು ಬೀಜವನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಔಷಧಿ ಸಿಂಪಡಿಸಿಯೇ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಗಿಡವಾಗಿ, ಹೂವಾಗಿ, ಕಾಯಾಗಿ ಅದು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಔಷಧಿ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಔಷಧಿ ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ರೈತರು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಔಷಧಿ ಸಿಂಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೊಯ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭ, ಕೊಯ್ಲಿನ ನಂತರ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸುವ ಔಷಧಿ, ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಬೇರೆಯೇ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ

ದುರ್ಗಮ ಹಾದಿ

ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ನೂರು ಗ್ರಾಂ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಿದೆ. ಹೂವು ಬೆಳೆಯುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಮೊಗ್ಗು ಅರಳಿ, ಅದು ಬಾಳಿಕೆ ಬಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಗ್ರಾಹಕರ ಕೈಸೇರುವವರೆಗೆ ಅದು ತಾಜಾ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಸೊಪ್ಪು, ತರಕಾರಿಗಳು, ಮಾಂಸ, ಮೊಟ್ಟೆ - ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುವ ಔಷಧಿಯು ಮಣ್ಣನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅದು ನೀರನ್ನೂ ಸೇರಿ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಲಬೆರಕೆ ಇಲ್ಲದ ಆಹಾರ, ಶುದ್ಧವಾದ ಆಹಾರ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಗು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರದವರು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳು ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರು ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ, ಬೆಳೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ರೋಗ ನಿರಂತರಣ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ಔಷಧಿ ಹೊಡೆಯಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಿರುವ ವಿಷವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು, ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ರೈತರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಕರು ಸೇರಿ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಷ್ಟೇ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಲ್ಲದು.

-ಚಂ.ಸು. ಪಾಟೀಲ, ಕೃಷಿಕರು, ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರು

